

Palmladet

CENTRO DE ATENCION INTEGRAL "PIÑA PALMERA" A.C.

Årgång 24 av Föreningen Palmeras Vänners nyhetsblad Nr 3, 2012

I DETTA NUMMER:

Ordföranden har ordet 1

Griselda 3

Keramikverkstaden 4

Vad som helst 5

Workshop 6

Faddrar och gåvor 7

GODJUL
OCH
GOTT NYTT ÅR
ÖNSKAR
PALMERAS VÄNNER

Kära läsare av Palmladet!

När jag skriver detta har kung Bore just gjort sitt intåg i Järna där jag bor. Efter en vacker höstdag har det blivit isande kallt och den första snön har just fallit. Mina tänder hackar som en gammal skördetröska och jag tänker med längtan på Zipolite och Piña Palmera dit jag ska åka i januari - 13. Där pågår återuppbyggnadsarbetet för fullt. Orkaner och översvämningar har inte kunnat stoppa verksamheten, varken vid centret eller i de byar och lokalsamhällen där man arbetar.

Så här skriver Flavia:

"Det har redan skett många förändringar. Området är rent och uppstädat igen så det ser fint ut på Piña. Vi har påbörjat uppbyggnaden av det nya köket. Vi fick ekonomiskt stöd från delstaten Oaxacas politiker. De har också hjälpt till med att finansiera taken till volontärhusen och terapiden. Vi bygger allt nytt så stabilt som möjligt, så det ska stå emot kommande katastrofer. Vi har påbörjat byggandet av nya toaletter och duschar. De gamla blev helt förstörda av saltvatten vid översvämningen. Lite i taget reser vi oss igen. Nu återstår gångvägarna som förbinder Piñas olika delar med varandra såsom volontärhusen – köket och verkstäderna. Husen där man tillverkar konsthantverk som har ingång mot vägen fick också sina tak förstörda och snickeriet måste repareras. Vi arbetar på som vanligt och åker till de byar och lokalsamhällen där vi normalt arbetar. Vi söker upp familjer som fått sina små hus förstörda och sörjer och hjälper dem. Det har varit en svår period. All röjning och regöring gjorde att vi tillfälligt inte kunde utföra vårt vanliga arbete. Vi hade också mycket mer jobb en vanligt just då. Stödet från vänner och närvaron av volontärer och ex-volontärer har gett oss energi och hopp. Nu kan vi säga att vi befinner oss i nästa etapp. Vi går sakta men säkert framåt. Volontärerna och de anställda vid centret har varit extraordinära med sitt otroliga engagemang och intensiva arbetsinsats för att få ordning på allting.

Tack ännu en gång till Föreningen Palmeras vänner, styrelsen, alla faddrar och andra som stödjer vår verksamhet. Tack för att ni finns med oss och nära oss i era hjärtan. Ni inspirerar oss med era ord och gåvor så att Piña Palmera kan fortsätta sitt arbete. En stor kram och mycket kärlek till var och en av er!" Flavia Anaú övergripande koordinatör.

I Sverige jobbar Palmeras vänner som vanligt med informationsarbete och insamling av medel till Piña Palmera. I mitten av februari gavs en fantastisk konsert "Öst möter väst" med Klezmer- och folkmusik från Balkan i Hässelbystrands kyrka till förmån för Piña. Organisten Niklas Hidmark arrangerade den och flera ex-volontärer/aktivister hade lagat god mexikansk mat. Palmeras Vänner visade bilder och berättade och sålde lite konsthantverk. Tack än en gång Niklas, och ett stort tack till alla musiker i gruppen Davaj; Mårten Pella (slagverk), Oskar Carls (saxofon), Sofia Winiarski (dragspel), Jacob Theorell (kontrabas), Rikard Lindgren (trumpet), Niklas Hidmark (orgel) och tack för maten Sofia, Elin och Cecilia f.d volontärer och aktivister!

Sara Rydviik, arbetsterapeut och tidigare volontär på Piña har haft ett flertal informationstillfällen på skolor och arbetsplatser under våren och sommaren. Tillsammans med Anna Johansson deltog hon i en informationsdag på ABF-huset i Stockholm i början av september. Anna inledde med att berätta att Joaquín Venado nyligen avlidit. Joaquín var en amerikansk livräddare som kom till Zipolite i mitten av -90-talet. Han lärde grabbarna som låg och surfade på sina brädor på de meterhöga vågorna utanför Playa Zipolite hur man räddar människor som dragits ut i de livsfarliga strömmarna. Han såg också

till att de fick material till verksamheten, livbojar, visselpipor, t-tröjor och så småningom en fyrhjuling för att snabbt kunna ta sig över den två km långa stranden. Drunkningsolyckorna minskade från drygt femtio till några få per år. Flera av grabbarna med funktionsnedsättningar utbildade sig till livräddare. Joaquín tog sig an nykomna volontärer, lärde dem att läsa av Stilla Havets strömmar och dyka under den dödliga vågen och ta sig ur strömmarna om man blivit utdragen. Jag är honom evigt tacksam för den kunskapen. Vidare berättade Anna om orkanen Carlotta och om översvämningen och visade bilder. Sara pratade om CBR-arbetet och visade fler bilder hur man arbetar med mänskliga rättigheter, inkludering i samhället och närbaserad rehabilitering. Cirka 40 personer närvarade.

Carolina Bastigkeit Ränk, ex-volontär, stod sin vana trogen på Skillebyholms höstmarknad utanför Järna och sålde träleksaker och annat till förmån för Piña. Det var en vacker och varm höstdag, massor av färgen, mat, folkmusik och olika stånd. Vi har ytterligare några evenemang inplanerade innan årets slut. Dem får jag återkomma till. Återstår bara att önska er alla en riktigt fin jul och tacka för allt ni gjort under året som gått för Piña Palmera i México.

Klara Stintzing ordförande Föreningen
Palmeras vänner

Medlemsblad för föreningen Palmeras Vänner

Redaktör och Layout för detta nummer:

Maria och Gil Leyva

E-post: palmbladet@palmerasvanner.se

Tryck: IBM Svenska AB och IBM-personalens U-hjälpsförening

Föreningens epost: palmeras@palmerasvanner.se

Hemsida: www.palmerasvanner.se

Palmeras vänner har 90-konto som kontrolleras.

Ordförande: Klara Stintzing, 073-081 41 24

klara@palmerasvanner.se

Medlemsfrågor: Klara Stintzing

klara@palmerasvanner.se

Beställning av material: Carolina Bastigkeit
070-403 12 28, carolina@palmerasvanner.se

Volontärfrågor: Sofia Erixson och Elin Lantz
volontar@palmerasvanner.se

PLUSGIRO: 90 11 91-7

BANKGIRO: 901-1917

Griselda.

Sitter under ett palmtak vid ett bord med Helen från Schweiz och Griselda från Mexico. De sitter och sorterar soltorkad frukt i olika små påsar då Griselda hjälper till att sätta på olika etiketter och snören på påsarna. Hon läser blindskriften med fingrarna och luktar på påsarna för att känna skillnaden. Hon jobbar självsäkert. Griselda är 16 år och har vuxit upp i ett område ungefär en timmes resväg nordväst om Piña Palmera. Hon kommer från en, i svenska ögon, stor familj med sex syskon där hon är äldst tillsammans med hennes mamma. På Piña Palmera har Griselda fått chansen att lära sig blindskrift och kan nu både läsa och skriva själv. Hon har fortfarande mycket att lära sig men kan nu så pass mycket att hon fått lära ut det hon kan till andra som är i samma situation som henne. Hon får även lära sig att använda ”käppen” till att orientera sig bättre och hjälper även till med att översätta till Zapoteco på de lokala radiosändningarna de har från Piña Palmera.

När jag frågade henne om hur hon kommit till Piña Palmera så berättar hon att hon kommit hit för ett år och fem månader sedan. Hon fick höra talas om Piña Palmera genom en kille som heter Mariano, som också är blind och kommit till Piña Palmera tidigare och fått mycket hjälp men som nu är en nyckelperson på Piña Palmera. Han motiverade och uppmuntrade henne att komma till Piña Palmera för att bli mer självständig och få en ny chans i livet. Innan, beskriver Griselda själv, att hon var blyg och vågade inte prata så mycket, och visste inte mycket om något. Nu är det helt annorlunda och hon känner sig mycket mer självständig och har många

väninnor att prata med. Livet är mycket annorlunda nu jämfört med tidigare. Hon drömmer om att kunna gå färdigt i skolan och ska nu gå en distanskurs för att kunna avsluta Secondary school, där de får reda på vad de ska läsa under 1-2 ”inledningar” och sedan har ett prov varje månad. Hon vet inte riktigt vad hon vill bli i framtiden men vill väldigt gärna göra färdigt sina studier och får väl se. Mycket till fritid finns inte tid för, berättar hon, då det är mycket arbete hemma och hon jobbar måndag till lördag varje vecka.

När jag frågar hur hon blivit blind, berättar hon att när hon var nio år började ögonen bli irriterade och röda. En dag insåg hon att hon inte kunde se svarta tavlan i skolan och behövde sätta sig närmre. Successivt försvann synen på vänster öga och i slutet av Primary School(ungefär i mellanstadiet) började det på höger öga också. När hon var 15, berättar hon, blev hon slagen och då försvann all syn. Hon fick höra om några dropps hon skulle kunna använda för 900 pesos(ca. 500 kr) som skulle kunna hjälpa henne och genom detta, beskriver hon, har det blivit något bättre.

Det är lätt att se att Griselda mår bra och jag blir fascinerad över hennes berättelse. Livet är något väl värt att leva fullt ut och det är underbart att se människor, som Griselda, som kan få en chans till att göra just detta. Att hon även kan få hjälpa andra till att lära sig läsa och skriva är precis vad Piña Palmera vill med sitt arbete. Att människor kan få chansen att vara sig själva och använda de resurser de besitter till att vara en större, naturlig del av samhället, som ofta inte är fallet i Mexico. Vi har mycket att lära oss av våra vänner i Mexico.

**Pina Palmera har ny emailadress:
caipinapalmera@gmail.com**

Keramikverkstaden fortsätter

Klockan är strax före sju och solen har precis gått upp och färgar jorden under mina fötter röd. Jag är på väg till keramikverkstaden. Piña har inte vaknat ännu. Det är bara Lupe i köket som nyvaken går och vattnar sina blommor. Än har solen inte börjat bränna och ljuset är milt.

Händerna i leran. Idag ska jag fortsätta med mina stora hjärtformade skulpturer. Det går bra, dem växer. Min lille son och hans pappa ligger fortfarande och sover under myggnätet i huset. Jag älskar den här morgontimmen av ensamhet, svalka och koncentration.

För ett år sedan startade vi keramikverkstaden på Piña och ett vilt experimenterande drog igång. Vi grävde lera, gjorde såll av rullstolshjul och myggnät, byggde om bordssågen till en sparkdrejskiva och brände lerföremålen i pizzaugnen med torra kokosnötter. Sen kom regnen, pengarna tog slut och vi for till Lofoten för att jobba ihop ett nytt kapital genom att baka 600 kanelbullar om dagen för att sälja till turisterna från kryssfartygen. I slutet av oktober var vi tillbaka här på Piña och tog upp arbetet där vi lämnade det. Nu jobbar vi med hur man kan få färg och uttryck i keramiken genom att i bränningen använda ämnen som finns här på platsen, så som cementfärger, borsyra och vanligt koksalt. Nu har vi dessutom byggt en riktig ugn för att göra bränningar upp till 1000 grader.

När vi startade projektet var den stora frågan: Går det överhuvudtaget? Finns det lera? Kan vi få stipendier? Går det att resa med en åtta månaders bäbis? Vi fullföljde vår dröm och nu vet vi att det går att få igång en fungerande keramikproduktion med endast lokala material och väldigt små ekonomiska medel. Nu är den stora frågan: Finns det någon som är intresserad av en keramikverkstad? Finns det någon som vill lära sig? Vem vill öppna sitt hjärta för det tunga jobbet att slå leran och den subtila njutningen att forma den på drejskivan?

Keramiken har gett mig vänner, arbete, möjligheten att vara på Piña, till och med en universitetsutbildning, men hur motiverar man någon härifrån att ägna sig åt lera när keramikerna här i Mexiko tillhör de fattigaste i samhället?

Nu vidtar det stora arbetet och det är att få folk här intresserade och engagerade i verkstan. Vi tar hela tiden små steg framåt. Juanito, sex år och blind har provat modellering och drejning och vill fortsätta med det. På lördag kommer tre familjer med dövstumma barn från Candelaria för att pröva på. Onsdagar och lördagar är det öppna verkstad med enda villkoret att man inte får prata. På så sätt ökar vi koncentrationen och känslan för leran. Personligen kommer jag att minnas kvällen före julafton när vi lyfte ut drejskivan mellan kokospalmerna, och gästerna på Piñas pizzeria fick prova på att dreja under bar himmel.

Anabelí Díaz

30 januari 2012

Vad som helst.

Vad som helst, fick jag skriva om. Så nu sitter jag här på stranden i Zipolite och ska skriva om vad som helst. Jag har bestämt mig för att inte dricka upp min chocomilk förrän jag är klar, så ni får ursäkta mig om det slutar lite tvärt. Det där med självdisciplin är inte riktigt min grej. Jag sitter med mitt nyköpta skrivblock i knät, ett sånt där med A4-papper och ränder som man hade när man gick i skolan. Sitter och lyssnar på vågornas brus och förundras över hur havet kan vara så olika varje dag, samtidigt som jag missnöjt kollrar ner på vad jag hittills har lyckats åstadkomma av denna text. En teckning av havet, en clown och några osammanhängande ord runt clownen.

Jag försöker hitta ord att förklara med, samtidigt som jag letar efter något att förklara. Vad som helst. Men det måste vara något specifikt, tänker jag. Inget flummigt om hur fort tiden går men ändå inte, eller något käckt och rosenrött om att jag aldrig har haft det så här bra eller att Piña har förändrat mitt liv.

Nej, jag borde skriva om något mer konkret. Som att åka iväg på bybesök och leka med döva barn, eller att se Lejonkungen på Zipolites lilla solstolsbio och skratta åt Pumba tillsammans med Paco och Malena och de andra volontärerna. Eller att se vilda delfiner, eller att nästan bli räddad av livvakten efter att ha blundat under ytan några sekunder. Hm. Min chocomilk börjar bli varm nu. Varm och vattnig. Det kanske inte har så mycket med Piña att göra, men jag tror vi gör så att jag berättar om den sistnämnda incidenten; om hur det går när man är som

Simba och jag, och “skrattar farorna rakt i ansiktet”.

För trots att man har sagt åt mig hur många gånger som helst att jag måste akta mig för havet, kändes det väldigt spännande att bolla ihop sig under vågorna och låta havet ta mig vart det ville några sekunder. Det var jättehärligt – det var bara det att när jag kom upp ur min lilla undervattensmeditation var stranden väldigt mycket mindre än innan. Det var då jag började simma. Och simma. Och simma. Men det var först när livvakten kom rusande mot mig med en livboj efter sig som det började kännas jobbigt. “¿Estás bien, amiga?”, frågade han när han kommit fram till mig, som av rädsla för att behöva bli räddad hade lyckats ta mig ganska nära stranden på bara några simtag. Jag svarade att jada, det är bra, och försökte se ut som om jag inte alls var helt slut utan bara kände för en liten simtur. Sedan gick jag bort till de andra volontärerna som låg och halvsov på stranden och satte mig utmattad hos dem. Det var fantastiskt pinsamt.

Jag var aldrig rädd när jag var där och kastades fram och tillbaka av vågorna, för jag visste att det skulle lösa sig. Det gör det alltid. Men jag förundrades än en gång över naturens krafter och tänkte (med risk för att låta sådär käck som jag var rädd för) på hur otroligt vacker och mäktig naturen är, och på hur bra jag har det som inte har värre problem än att behöva simma för livet och skämmas inför snygga badvakter. Ganska roliga problem, till och med.

Sådärja. Slutsats: Life is good. Nu ska jag dricka upp den sista skrattretande, blaskiga lilla klunken chocomilk och gå hem till Piña igen.

**Nu är det jul igen...
och tid att dela med oss!**

I Mexico och Piña Palmera väntar barn och unga med funktionshinder på vår insats och vi känner att vi gärna sträcker ut en hand till de i behov.

Du kan gärna ge en Julgåva igen denna Jul!

skriv gärna "Julgåva" på din inbetalning så att vi vet att detta är en extra insättning från din sida.

Plusgiro nr 901191-7 eller bankgiro 9011-917

Alla på Piña kommer att få en bättre början på 2013 tack vare Dig!

Tack!

Palmeras Vänners Styrelse

Workshop med nätverket i CBR

I början av augusti hölls en workshop i Community Based Rehabilitation (CBR) på Piña Palmera där organisationer från det mexikanska nätverket i CBR deltog. Totalt deltog 7 organisationer och de kom från Chiapas i söder till Sinaloa i norr. Några organisationer arbetar i städer medan andra, liksom Piña Palmera, arbetar på landsbygden.

Workshopen gick ut på att varje organisation skulle lära sig mer om hur de kan använda WHO:s riktlinjer och matrix i CBR i det praktiska arbetet. Piña Palmera har erfarenhet av att arbeta med CBR matrix sedan flera år men den nya publiceringen av riktlinjer av CBR, vilka Piña Palmera för övrigt varit med och

utarbetat, har till nyligen endast funnits på engelska men nu utgivits också på spanska. Vi fick nu tillsammans med våra kollegor möjlighet att sätta oss in i de nya riktlinjerna och se hur de kan hjälpa oss i vårt dagliga arbete. För flera organisationer är CBR ett nytt begrepp och Piña Palmeras uppgift under workshopen var därför att orientera kollegorna i vad det är som skiljer ett CBR arbete mot vanliga institutionella arbeten, de stora utmaningarna och styrkor och svagheter i riktlinjerna. I slutet av workshopen diskuterades hur det mexikanska CBR nätverket ska samarbeta i framtiden, dels genom online diskussioner men också genom att göra studiebesök i varandras organisationer, organisera gemensamma utbildningar och utbyten och leta finansieringar tillsammans. /Sofia Wolfbrandt

Fadderverksamheten

Den 1 november 2012 är vi 264 faddrar som tillsammans varje månad ger ett bidrag på 34 381 kronor till Piña Palmera. Det är pengar som är nödvändiga för rehabiliteringscentrets dagliga drift. Nyttillkomna faddrar är Hans Adamson, *Hägersten*; Maria Eriksson, *Knivsta*; Leonard Saers och Darrah Johansson, *Solna*; Inger Duregård, *Uddevalla*.

Med detta nummer av Palmbladet följer inbetalningskort på fadderavgifterna 2013 för de som inte är anslutna via autogiro. Eftersom autogiro underlättar vårt arbete avsevärt föredrar vi att fadderavgifterna betalas på det sättet i stället för insättningar via er egen bank. Använd därför den bifogade medgivarblanketten!

Gåvor 1 juli – 31 oktober 2012

Gåvor från organisationer

Kakbank Vipeholm, *Lund*, 1 000 kr för hjälp till återuppbyggnaden; IBM-personalens U-hjälpsförening, *Stockholm*, 20 000 kr; Föreningen för rehabilitering (FRU), *Solna*, 500 kr; Alectas biståndsförening, *Stockholm*, 8 000 kr; Lärarförbundets tidningsavdelning, *Stockholm*, 1 000 kr i orkanbidrag; Kungsåra Församling, *Västerås*, 130 kr. Sockenrådet i Kungsåra, *Västerås*, anordnade även detta år en auktion av skördealster på Tacksägelsedagen som gav 2 200 kr.

Totalt från organisationer 32 830 kronor.

Sålda leksaker

Leksaksförsäljningen har under perioden inbringat **5 075 kr** varav 2 300 kr vid Skillebyholms marknad och 2 500 kr från en marknad i Västerås.

Gåvor från enskilda

Till minne av **Björn Alström**, *Karlstad*, har 2 730 kr i gåvor lämnats av Björns föräldrar och syskon, *Karlstad*; Linda Ganters, *Karlstad*; Bobo Jonilson, *Karlstad*, (från Bobo, Margareta och Cheeta); Katarina Järverup Frisk, *Karlstad*; Stig Leander, *Karlstad*; Eva Larsson, *Skoghäll* samt en av Fonus förmedlad gåva. Tillsammans med de 24 180 kr som redovisades i förra Palmbudet blir totala beloppet 26 910 kronor.

Lena Skärdin, *Ekerö*, har fyllt 60 år och gratulerats av: Sigvard Hellström, *Bredbyn*; Fam. Ujueta, *Bromma*; Mats Häggström samt Maud och Ernst, *Ekerö*; Sonja Svenningsson, *Sollentuna*; Björn Thor, *Stockholm*; Eskil Qwerin, *Stockholm*; Fam. Markus Deckeman, *Stockholm*; Fam. Pino Svenningsson, *Stockholm*; Åsa Deckeman, *Stockholm*; Tove Thulin och Jonas Deckeman, *Årsta*; Totalt **!Formel finns inte i tabell** kr.

Orkanen Carlota, som beskrevs i förra Palmbudet, medförde omfattande skador på Piña Palmera. Flertalet av de följande givarna har speciellt angett att deras gåvor är bidrag till återuppbyggnaden:

Fam. Eva-Maria Seger, *Borgholm*; Eva-Lisa Strömstedt och Alfons Jonsson, *Bredbyn*; Sigvard Hellström, *Bredbyn*, (till minne av Gunhild Persson); Ulla Hyllander, *Bromma*; Pernilla Thulin, *Bunkeflostrand*; Felicia och Sofia Bastigkeit Ränk, *Enskede Gård*, (från försäljning av vänskapsband); Laila Lavehall, *Eskilstuna*, (till minne av Yngve Ling, Märta Nilsson); Ulla och Karl-Aron Näslund, *Frösön*, (till minne av Majken Jansson m.m.); Bernt Johansson, *Gävle*; Christina och Bengt Åke Olsson, *Götene*, (Åke Olsson, Götene, gratuleras); Christina Wengler, *Holsbybrunn*; Sture Lantz, *Huddinge*, (till minne av Margit); Karin Jerstorp, *Hudiksvall*; Britta Huamán Boström, *Hägersten*, (bröllopsgåva till Petter och Magdalena); Christian Wigardt, *Hägersten*; Mimmi och Anders Windling, *Härnösand*; Helene Kugelberg Forsby, *Hässelby*, (till minne av Inga-Lill Björnlund); Catharina och Gunnar Söderbergh, *Järfälla*; Ragnar Järhult, *Jönköping*; Eva Adamsson, *Kalmar*; Eyrun Magnúsdóttir, *Kista*; Tarja Verronen, *Kista*; Pat Marino samt Ellen och Naveen Hultman, *Knivsta*, (till minne av Lennart Petersson, Knivsta); Eva och Ola Härkegård, *Linköping*; Karolina Gustavsson, *Linköping*; Sara Rydwik, *Linköping*, (sålda anteckningsböcker); K. Arne Blom, *Lund*; Åsa Jonsson, *Lund*, (orkanbidrag samt gåva på Cecilia Nygren och Henrik Johanssons bröllop); Kerstin Lindskoog och Sol Lars Ivarsson, *Mora*, (Grattis Karin); Helena Islas Helgesson, *Nacka*, (Paco Islas/Katarina Engelholm); Maria Palselius, *Nacka*; Margareta Bergkvist, *Sala*; Sven-Ivan Bylund, *Skarpnäck*; Katarina Engelholm, *Skarpnäck*; Amelia och Sten-Ivan Bylund, *Skarpnäck*, (till minne av Brittis Theander Bylund); Britta och Dick Hansson, *Sollentuna*; Leif Thorslund, *Sollentuna*; Margareta Henkel, *Sollentuna*; Märet Wik-Bretz, *Solna*, (Håkan Gilledal 50 år); Stephanie Lorcet, *St Denis (Frankrike)*; Barbro Burell, *Stenhamra*; Berit Lyregård, *Stockholm*; Fredrik Snellman, *Stockholm*; Carina Sandström, *Storvreta*, (gåva till Helena Berfenstam); Nils och Helena Quevedo Stahre, *Sundbyberg*, Para unas ventanas; Inger Duregård, *Uddevalla*, (från en stolt farmor vars barnbarn upplevt orkanen); Solveig Dahlberg, *Umeå*, (miljonlottovinst m.m.); Anita Wall, *Valbo*; Christina Ingemansson, *Vellinge*, (Sara Rywik, tack för massagen!); Anita Björnström, *Vittangi*, (till minne av Hans Wikström samt till Helge Stålnacke, 60 år); Eva-Stina Svärd, *Västerhaninge*; Ewa Lithander, *Västervik*; Dorothy Lindgren, *Västra Frölunda*; Inga-Lill Karlsson, *Åtorp*; Märta och Tore Josefsson, *Örebro*, (till minne av Anna-Lisa Larsson, Örebro samt grattis till vår granne Ulla Karlsson). Slutligen en ökad givare.

Summa enskilda gåvor: 52 155,62 kronor.

Ett varmt tack till alla givare!

**Tack till Olga Åhlund Stiftelse för deras stöd under flera år,
så också under 2012!**

**Tack IBM Svenska AB och IBM-personalens U-hjälpsförening för deras stöd till Piña och
ständig hjälp att trycka detta nyhetsbrev!**

Föreningens kontaktpersoner

Ta kontakt med kontaktperson på din ort om du har frågor eller vill ha kontakt med Palmeras Vänner!

Borås:

Linnea Wesslund
0331-39505,
boras@palmerasvanner.se

Falun:

Ann-Britt Åsebol
070-595 18 02, 023-233 69
falun@palmerasvanner.se

Göteborg:

Mario Hernández och Petra Andersson
073-448 88 91, 073-416 12 26
goteborg@palmerasvanner.se

Luleå:

Maria Ollikainen
0920-22 8098
lulea@palmerasvanner.se

Lund:

Anna Arstam,
0413-54 20 05
lund@palmerasvanner.se

Malmö:

Maria Dahl
040-12 88 72,
malmo@palmerasvanner.se

Stockholm:

Valerie Wigardt, Sofia Erixsson
070-992 00 92, 070-7357326
stockholm@palmerasvanner.se

Teneriffa:

Sandra Nykvist
snykvist@hotmail.com

Uppsala:

Terese Bergfors och Carmen Castro Bergfors

018- 69 2291
uppsala@palmerasvanner.se

Västerås:

Marlene Kaas
073-682 1783
vasteras@palmerasvanner.se

Åland:

Helena Enroos
+358-182 28 21
aland@palmerasvanner.se

Östersund:

Ulla och Karl Aron Näslund
063-10 7775
ostersund@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort? Hör av dig till Malin Meisner
malin@palmerasvanner.se
Att vara några stycken på en ort gör det roligare och lättare att vara aktiv för
Piña Palmera!